

Greenpeace Norge
v/ daglig leder Truls Gulowsen,

Vi viser til møtet i Oslo 16.05.2014 og oppfølging på mail fra Gulowsen datert 23.05.2014.

Statoil har gitt opplysninger til Greenpeace knyttet til våre leteplaner i Barentshavet ved flere anledninger. Det ble opplyst om planene på selskapets generalforsamling samt i møte 16. mai. I tillegg har Greenpeace uttalt seg i høringsprosessen knyttet til utslippstillatelsen, samt påklaget vedtaket om utslippstillatelse fra Miljødirektoratet.

Statoil har hatt dialog med Greenpeace og lyttet til organisasjonens bekymringer. Samtidig er det klart at operasjonene i Hoop-området foregår i et område som er konsekvensutredet, åpnet og tildelt av norske myndigheter. Området inngår også i myndighetenes Forvaltningsplan for Barentshavet.

I møte med Greenpeace opplyste Statoil om boreplanene og beredskapsoppsettet for operasjonene. Her understreket Statoil at leteoperasjonene vil foregå i et område med kjent geologi, lavt trykk og temperatur, og hvor selskapet har lagt planer for operasjonene basert på en grundig risikovurdering. Et oljeutslipp vurderes som lite sannsynlig, samtidig som man har lagt inn en rekke barrierer for å begrense konsekvenser. Det henvises til Miljødirektoratets utslippstillatelse for detaljer knyttet til dette.

I mail fra Greenpeace spør organisasjonen om detaljer knyttet til oljevern ved et eventuelt oljeutslipp som når Bjørnøya 173 km unna boreoperasjonene. Statoil henviser til utslippstillatelsen der Klima- og miljødirektoratet skriver følgende:

«Det er (også) beregnet en viss sannsynlighet for stranding på Bjørnøya. Bjørnøya og havområdet rundt er et naturreservat med svært høy miljøverdi. Den beregnede sannsynligheten for drift inn i naturreservatet er ikke høy. Men korteste beregnede drivtid er relativt kort og største beregnede mengde strandet emulsjon er relativt stor. Også for Bjørnøya vurderer Miljødirektoratet at miljørisikoen er moderat, basert på relativt lav sannsynlighet for oljedrift inn i området, men at skadepotensialet er stort. Bekjemping av akutt forurensning ved Bjørnøya vil være utfordrende, både operativt og logistisk. En primærstrategi må derfor også her være å bekjempe oljen i nærområdet til brønnen, om nødvendig med ressurser utover det dimensjonerende.»

Det ble gjennomført en beredskapsøvelse på Sandsli i Bergen 29. april 2014, hvor olje på sjø var ett av temaene. Både Statoil og Transocean deltok på øvelsen. Her ble alle kommunikasjonslinjer og ressurser sjekket ut med tanke på en mulig oljevernaksjon. Gjennom en eventuell aksjon vil Statoil benytte seg av et avtalefestet mannskap samt ressurser fra NOFO. NOFO har egne øvelser der mannskap trenes og utstyr testes jevnlig. Til sammen tilfredsstiller dette myndighetskravene for øvelser.

I møtet og i mails form ber Greenpeace også om mer informasjon knyttet til sikkerhet rundt rigg med dynamisk posisjonering (DP-posisjonering) og sikkerhet knyttet til seismikkoperasjoner. Statoils mål er at operasjonene foregår uten skade på mennesker og miljø, og Greenpeace ble gjort oppmerksom på følgende forhold:

- Rundt enhver rigg på norsk sokkel er det etablert en sikkerhetssone på 500 meter. Dersom et fartøy har kurs for en installasjon, er det faste tiltak som slår inn. Mannskap om bord vil mønstre og gå bord i livbåter. Dersom et fartøy har kollisjonskurs, vil vi avslutte boring, koble fra fra brønn og trekke oss til side.
- Dersom lettbåter settes på sjøen vil det innebære en betydelig risiko. På en rigg som ikke bruker anker er det flere sidepropeller. På Transocean Spitsbergen er det åtte propeller, fire på utsiden av riggen og fire på innsiden. Disse er sentrale for å kunne holde riggen i posisjon, kan ikke slås av uten videre og vil være kontinuerlig i aktivitet for posisjonering. Vi ønsker ikke båter i nærheten av propellene, eller i verste fall – oppleve at mennesker havner i sjøen. Dette ble også tydelig kommunisert under møtet.
- Bak et skip som samler inn seismikk henger kabler som er flere kilometer lange. Disse kablene bestemmer seilingsmønsteret og manøvreringsevnen til skipet. Hvis skipet stopper opp, vil kablene kunne synke og bli skadet. Å hindre et seismikkskip vil derfor utgjøre en betydelig risiko på utstyr, og i verste fall på mennesker.

Greenpeace har også tatt kontakt med Statoil angående tilgang til rådata (såkalte Shapefiler) knyttet til oljedriftsberegninger.

Oppsummering av miljørisikoanalyse for Apollo har vært til offentlig høring og Greenpeace med andre har gitt innspill. Analysen inneholder blant annet oljedriftsberegninger, sannsynlighetsberegninger og kart over influensområder. Analysene er gjennomført etter OLF/NOROG retningslinjer i henhold til metode for miljørettet risikoanalyse (MIRA).

Greenpeace har dermed tilgang til den informasjonen som er overlevert norske myndigheter og som tillatelsen er gitt på bakgrunn av. Vi ser ikke noe grunnlag for å dele rådata, da vi forholder oss til de krav som stilles for informasjon ifm. søknad om samtykke for brønnen.

Med vennlig hilsen

Statoil ASA

v/ Irene Rummelhoff, letedirktør norsk sokkel